

Afscheid



Als welkom heten
en afscheid nemen
samenkomt



Als welkom heten en afscheid nemen samenkomt

Ouders en zorgprofessionals delen hun persoonlijke ervaringen met en het belang van ima afscheidszorg.

Colofon

1^e druk

Copyright © 2019 ima afscheidszorg

Auteur: diversen

Omslagontwerp: Esra Graphic Design

Vormgeving binnenwerk: Esra Graphic Design

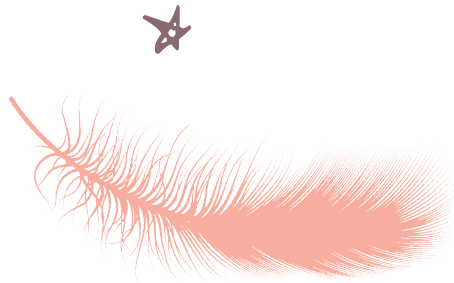
NUR 600

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
door middel van druk, fotokopieën,
geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke
andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Vijf jaar geleden startten we met *ima* afscheidszorg omdat we vonden dat ouders die een pasgeboren baby verliezen gespecialiseerde aandacht verdienen.

Aandacht voor de baby, voor de zwangerschap en de bevalling, voor de kraamvrouw. Aandacht voor het maken van herinneringen, voor koesteren en vasthouden. Aandacht voor wat de ouders echt willen en ook voor wat ze vooral niet willen. Aandacht voor het woud aan keuzes en mogelijkheden. Aandacht voor ouders met alle verschillende achtergronden, culturen en religies. Aandacht voor flexibele zorg in elke financiële situatie. Aandacht betekent professionele nabijheid: niet luisteren naar wat iemand zegt maar naar wat iemand bedoelt, niet invullen maar invoelen, niet meehuilen maar meedenken. Dit aandachtsboek vertelt de persoonlijke verhalen van ouders, zorgprofessionals en de *ima* medewerkers.



ima betekent "mama" en "in het heden". Jullie zijn mama en papa geworden en dat is iets om trots op te zijn, al is het compleet anders geworden dan je hoopte. Jullie kindje is fysiek maar kort hier, daarom is het zo belangrijk om nu elk moment te benutten om het te knuffelen, te bekijken, te laten zien, te fotograferen en te koesteren. Het veertje staat voor de zachtheid van de geboorte, de kwetsbaarheid van het leven maar ook voor veerkracht; buigen maar niet breken en heel voorzichtig weer op zoek gaan naar een nieuwe toekomst waarin je altijd kunt terugveren op de herinnering van dit moment.

“De
persoonlijke
werkwijze van
ima en het als
geen ander
begrijpen wat
je als ouder
doormaakt,
dat maakt ima
uniek.”



Kiki^{☆☆} en Meijs^{☆☆}

In 2017 zijn onze prachtige dochters Kiki en Meijs geboren, tweelingzusjes voor onze zoon Faas. Maar helaas mochten ze niet blijven. Een tweeling, we konden ons geluk niet op. Maar al gauw brak een periode van onzekerheid aan. Tot 16 weken waren we vanwege bloedverlies veel in het Wilhelmina Kinderziekenhuis. Na een prachtige 20 weken echo durfden we eindelijk te dromen van een gezin van vijf. Maar snel daarna ging het weer mis. Nog geen week later braken de vliezen van Kiki en begon het bloedverlies opnieuw. Met 25 weken en vier dagen liet de placenta van Kiki los en werd ik met spoed naar de OK gebracht. Middels een keizersnede, ik werd onder algehele narcose gebracht, werden de meisjes gehaald. Fred kwam de OK binnen toen de artsen op het punt stonden de reanimatie van Kiki te staken. Zij kwam levenloos ter wereld. Meijs ademde direct zelf. We werden heen en weer geslingerd tussen tegenstrijdige emoties, verslagen door het verlies van Kiki, blij met de geboorte van Meijs. En hoe regel je de uitvaart van je dochter? De verpleging hielp ons op weg met een visitekaartje van ^{*}ima en zo kwamen we in contact met Ruth.

Na ons eerste gesprek voelden we opluchting. Ruth had ons de handvatten gegeven die we nodig hadden om een warm welkom en afscheid voor Kiki neer te zetten. We hebben Kiki een week thuis gehad. Faas vroeg met regelmaat of hij zijn zusje mocht vasthouden. Dan bekeken we haar samen. We hebben haar gebadderd en mooi aangekleed en het huis feestelijk aangekleed. Ze lag er zo lief bij toen onze vrienden en familie haar kwamen bewonderen. Daarna hebben we haar in besloten kring gecremeerd. Ondanks het verdriet voelde het intiem en fijn. Faas hebben we verteld dat zijn zusje in de sterretjesmachine zou veranderen in een ster. In de tussentijd lag Meijs op de NICU en deed ze het na de onzekere eerste weken super goed.

Haar geboortegewicht was verdubbeld en we werden voorbereid op overplaatsing naar een ander ziekenhuis. Totaal onverwacht werden we 's nachts opgeschrikt. Meijs was plots ernstig ziek geworden. We belandden in een hel. Vijf dagen heeft Meijs onvoorstelbaar hard gevochten voor haar leven. Maar haar lijfje was niet bestand tegen het gevecht. Op Nieuwjaarsdag moesten we afscheid van haar nemen en veranderde ook zij in een ster. Het afscheid van Meijs mocht in onze ogen geen herhaling worden.

We wilden haar leven vieren en het moest het allermooiste afscheid worden. Dat was het enige wat we nog voor haar konden doen. Ruth heeft ons wederom bij deze zoektocht geholpen. De dienst hielden we in de aula van Den en Rust, waarbij we de gelegenheid hebben aangegrepen om familie en vrienden met een film een kijkje te geven in onze veel te korte tijd met Meijs en Kiki. De dienst was hartverscheurend en prachtig tegelijk. We sloten af met het oplaten van twee wensballonnen en hieven het glas op onze meiden. Dat moment voelde magisch. Voor Kiki en Meijs hadden we herinneringsmanden neergezet. We koesteren al het moois dat hierin is achtergelaten. Dat we afscheid hebben moeten nemen van onze zo gewenste dochters voelt onvoorstelbaar wreed.

Er zijn geen woorden voor. Toch helpt het ons te weten dat we hier niet alleen in staan. Misschien dat ons verhaal andere ouders kracht geeft bij hun de zoektocht. *ima* (Ruth) was voor ons hierbij onmisbaar. De persoonlijke werkwijze van *ima* en het als geen ander begrijpen wat je als ouder doormaakt, dat maakt *ima* uniek.

Katinka en Fred

“Jullie hebben er aan
bijgedragen dat dit
een zwarte week met
een gouden randje is
geworden.”

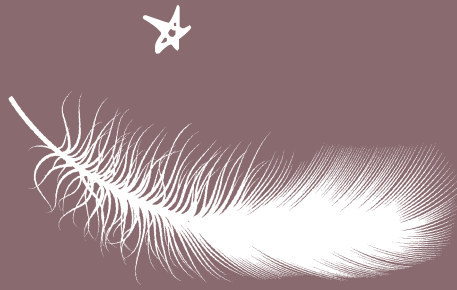


Mees[★]

Toen Mees in 2015 tijdens de bevalling plotseling overleed, veranderde onze toekomst in één klap... Kiezen tussen kleur romper en sokjes veranderde in kiezen tussen een mandje of een kistje. Er kwamen dingen op ons af die wij nooit hadden voorzien. Het verdriet was groot en ons hoofd stond totaal niet naar het regelen van de uitvaart van Mees. Wij zijn jullie zo enorm dankbaar voor alles wat jullie gedaan hebben. Na de eerste gesprekken met Francien en Ruth wisten Stefanie en ik dat we de juiste keuze hadden gemaakt. Het delen van de ervaring tijdens het eerste gesprek zorgde ervoor dat wij ons zeer op ons gemak voelden en dat we de uitvaart van Mees in goede handen hadden gegeven. Zaterdag was een schitterende dag, het weer, de familie en vrienden, een mooie Mees en natuurlijk de gehele organisatie. Voor ons een week die voor altijd in ons hart en in ons hoofd zit en o.a. jullie hebben er aan bijgedragen dat dit een zwarte week met een gouden randje is geworden.

Dank jullie wel voor alles!

Stefanie en Jeroen



M.P.,
gynaecoloog uit een
academisch ziekenhuis

Tijdens mijn opleiding heb ik nog bevallingen van overleden kinderen "achter een laken" gedaan zodat de ouders het kindje maar niet zagen. "Dat was beter voor de verwerking." Ik heb een vader die me smeekte zijn kind te mogen zien dat niet laten doen. Daar schaam ik me nog over. Toen we onder druk van de ouders onze houding veranderden, werd ik steeds weer getroffen door vooral de mooie dingen die ouders zagen en door de liefde die zo voelbaar was voor hun kind. De verpleging van de afdeling verloskunde heeft altijd bij het overlijden van een baby veel tijd en zorg besteed aan de begeleiding en het scheppen van tastbare herinneringen. De gebeurtenis zelf is al erg genoeg, dan moet er in de zaken omheen niets misgaan. Steeds hebben ouders tips aangedragen om de begeleiding te verbeteren, want zij weten echt wat het betekent om rond de geboorte meteen weer afscheid te moeten nemen van hun kind. Toen Ruth me vertelde over haar plan voor deze doelgroep een begrafenisonderneming op te zetten was ik meteen getroffen. Wat een goed idee. Praktische zaken in een tijd van groot verdriet uit handen nemen, suggesties aandragen, gevoed door de eigen ervaring hoe het wel en hoe het niet moet. Ik ben blij dat er organisaties als ^{*}ima bestaan, die ouders bij deze intense periode kunnen helpen zo goed mogelijk afscheid van hun kind te nemen.



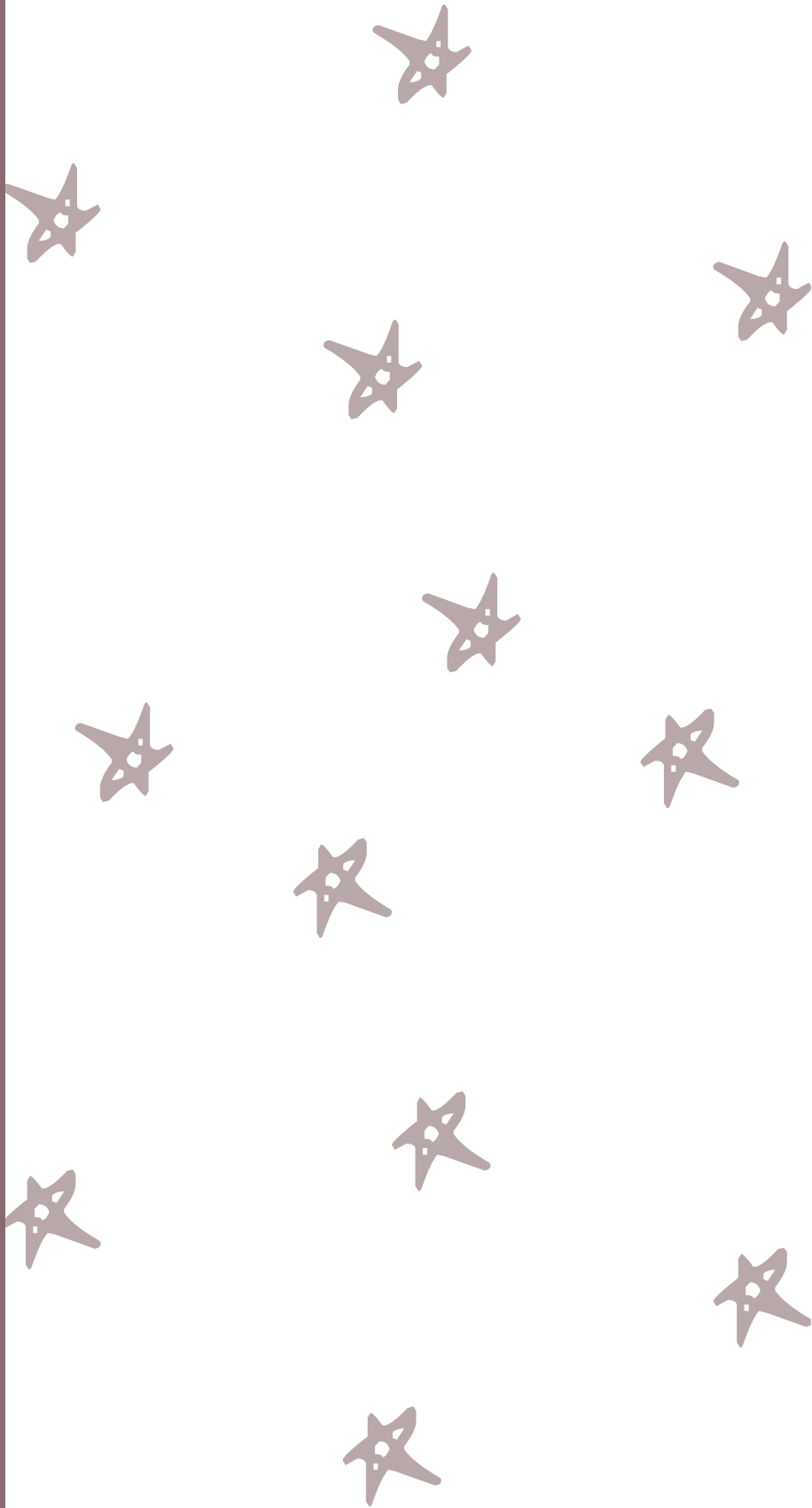
Olivia^{*}

We spraken Ruth rond 00.30u, een paar uur na de geboorte en het noodlottige overlijden van onze dochter Olivia. Overgeleverd aan de emotionele hectiek die ons ten deel viel, bleek Ruth onze rots in de spreekwoordelijke branding. Als een mentor hielp zij ons door de bureaucratie heen, zonder een moment de impact van het gebeurde te onderschatten. We keken uit naar de afspraken met Ruth, haar liefkozingen voor onze dochter en haar warme en zeer efficiënte handelen. De afscheidsceremonie is een saamzijn geworden waar we met warme gevoelens en trots op terugkijken. Daar waar er geen scenario's of richtlijnen klaarliggen is het ongelooflijk prettig dat er mensen zijn als Ruth en ^{*}ima afscheidszorg in het algemeen die kunnen helpen zelfs de moeilijkste momenten vorm te geven.

Oprechte dank!

Marijn en Arjan

“ima afscheidszorg
biedt hartverwarmende
ondersteuning bij het
organiseren van de
uitvaart.”



Luuk[☆]

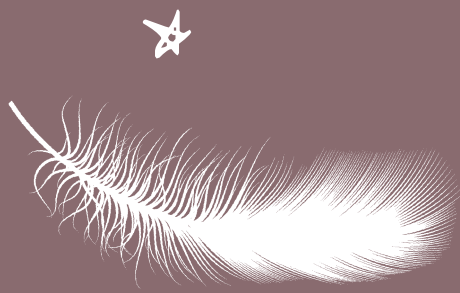
Na drie jaar hormoonbehandelingen, was daar eindelijk die intens gewenste zwangerschap. Het geluk was groot, ik voelde mij compleet en er waren geen enkele zorgen. Ik keek uit naar een toekomst met een zoon, want die groeide er veilig in mijn buik...een jongen!

Tijdens de 20-wekenecho werd duidelijk dat de baby een hazenlip had en een ribje miste. Geen reden tot grote zorgen, maar verder onderzoek werd geadviseerd. Vier dagen na dit nieuws braken mijn vliezen en werd ik opgenomen in het ziekenhuis. Ik voelde instinctief dat ik mijn kindje zou verliezen, maar zolang er nog niets was uitgesproken... Na een zwangerschap van 22 weken, spatte de toekomst uiteen. Ik moest mijn kindje loslaten, nog voor ik hem had kunnen vasthouden. Mijn eerste zoon werd stil geboren... Luuk. Van alle mogelijkheden rondom het afscheid van een kindje waar zo naar was uitgekeken had ik geen idee en helaas bestond er toen geen gespecialiseerde uitvaartzorg. Ondanks dat ik geen spijt heb van de keuzes die ik heb gemaakt rondom dit afscheid, had ik het heel fijn gevonden wanneer ik had geweten welke keuzes ik had kunnen maken en wanneer iemand mij dat had kunnen vertellen.

Een aantal jaar na het verlies van Luuk ben ik mij in gaan zetten om deze belangrijke informatie voor ouders beter en makkelijker beschikbaar te krijgen en zo ben ik in contact gekomen met *ima* afscheidszorg.

Het is voor ouders in deze verdrietige periode van hun leven belangrijk om, in de korte tijd dat de baby in hun midden is, zich te kunnen richten op het afscheid nemen en niet op het uitzoeken van mogelijkheden of het regelen van administratieve zaken. *ima* afscheidszorg biedt hartverwarmende ondersteuning bij het organiseren van de uitvaart en kan de ouders helpen bij het creëren van mooie en waardevolle momenten.

Linda



“Wat hebben zij ons
enorm geholpen in
de tijd dat wij in dit
zwarte gat zaten.”

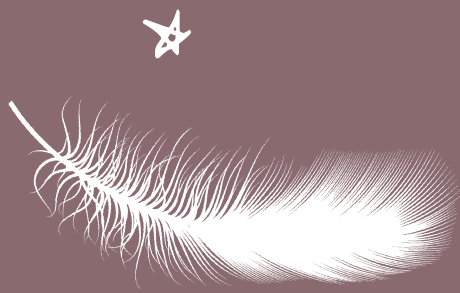


Kyan^{*}

Het is vandaag 15 april 2018. Op de dag af 2 jaar geleden dat onze Kyan na 4 dagen overleed in het AMC. Zijn komst was voor ons onverwacht, nooit op durven hopen, maar wat een rijkdom om hem te mogen verwelkomen. De zwangerschap verliep tumultueus en de bevalling was zwaar, maar wat een schat om deze kleine man vast te mogen houden na een lang gevecht. Een uur na de bevalling ging het fout. Hij ademde niet meer, zijn longen vol bloed, reanimatie, met spoed naar de NICU, slangen, beademing, de ergste nachtmerrie overkwam ons. De artsen hebben gedaan wat ze konden, iedereen werd erbij gehaald, maar onze kleine man heeft het na 4 dagen vechten in onze armen op moeten geven. En daar sta je dan met je overleden zoontje terwijl het ouderschap zo gewenst was en we er zo naar hadden uitgekeken. Wat nu? Wie denkt nou na over dit moment? Hoe ga je om met de situatie van een overleden baby? Bij een begrafenisondernemer denk je aan oude mensen en mannen met een zwart pak en hoge hoed. Dit kan toch niet bij je baby? In het ziekenhuis werd ons gewezen op ^{*}ima. Speciaal voor overleden baby's konden zij een uitvaart begeleiden. Wat hebben zij ons enorm geholpen in de tijd dat wij in dit zwarte gat zaten.

Ruth kwam direct, heeft ons geholpen onze Kyan mee te nemen naar het lege huis wat klaar stond om een blij baby te ontvangen, maar hoe anders was dit nu? *ima* stelde een zacht warm stoffen mandje voor om Kyan in te cremeren. Geen kille kist en hoe blij waren wij hiermee. Alle dagen werden wij ondersteund in een fase waarin niemand anders ons echt kon ondersteunen en dankzij *ima* hebben wij onze Kyan een warme, waardige en zeer liefdevolle uitvaart mogen geven. Wij hadden dit absoluut niet zonder hen gekund. Heel veel dank hiervoor. Elk jaar organiseert *ima* zelfs nog een herdenkingsdag voor onze kleine gemiste liefdes. Hoe mooi is dit van een uitvaartorganisatie. *ima* heeft ons leven iets waardevols meegegeven. Dank.

Shirley en Tim





Alix en Liza[★]

Op 3 september 2017 zijn onze lieve dochtertjes Alix en Liza stil geboren. Na een voorspoedige zwangerschap kwam daar na 23 weken een abrupt einde aan. Zwangerschapsvergiftiging en het HELLP-syndroom hebben onze droom uiteen doen spatten. Als vader en moeder zit je na de geboorte van je dochters niet te wachten op het organiseren van een afscheidsdienst. Francien heeft ons in de moeilijkste tijd van ons leven, alle organisatorische dingen uit handen genomen. Een zware, mooie dag waar we met een trots gevoel op terug kunnen kijken. Vanaf het eerste contact in het ziekenhuis heeft Francien naast het regelen van de praktische zaken, ook naar ons verhaal geluisterd, naar ons verdriet, onze trots en liefde voor Alix en Liza. Dankzij haar luisterend oor hebben we het afscheid helemaal naar onze wens kunnen uitvoeren en hebben wij de eerste stapjes kunnen zetten in het verwerken van deze verschrikkelijke periode. ^{ima} nogmaals hartelijk dank voor je begeleiding en de organisatie van een prachtig afscheid van onze meisjes.

Saskia en Joeri[★]

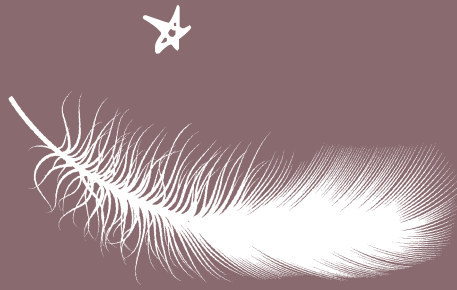
“Wij hebben de begeleiding als professioneel, warm en betrokken ervaren.”



Job[★]

Onze prachtige zoon Job werd geheel onverwacht veel te vroeg geboren en overleed tot ons grote verdriet vlak daarna. In het AMC kregen we een folder van ^{ima} en nog diezelfde middag was Ruth bij ons thuis. Dat voelde meteen goed en dat gevoel werd alleen maar sterker in de dagen die volgden. Ruth's liefdevolle begeleiding was hartverwarmend in deze moeilijke en bijzondere dagen waarin Job bij ons thuis was, we zoveel verdriet hadden maar ook zo van hem genoten. Ruth wist precies de goede dingen te zeggen, toenadering te zoeken of naar de achtergrond te gaan op het juiste moment. Wij hebben haar begeleiding als professioneel, warm en betrokken ervaren, een hele fijne combinatie. Ook heeft Ruth prachtige foto's gemaakt van Job met ons en met zijn opa's en oma's. We kijken dagelijks naar de foto's en zijn je hier eeuwig dankbaar voor Ruth! Op het afscheid waren Ruth en Francien aanwezig die alles coördineerden en zorgden dat het er prachtig uitzag. Ondanks dat het het moeilijkste is wat we ooit hebben gedaan, kijken we er met een warm en tevreden gevoel op terug. Het afscheid was heel mooi en helemaal naar onze wens. Lieve dames bedankt voor alles!

Nina en Jeroen

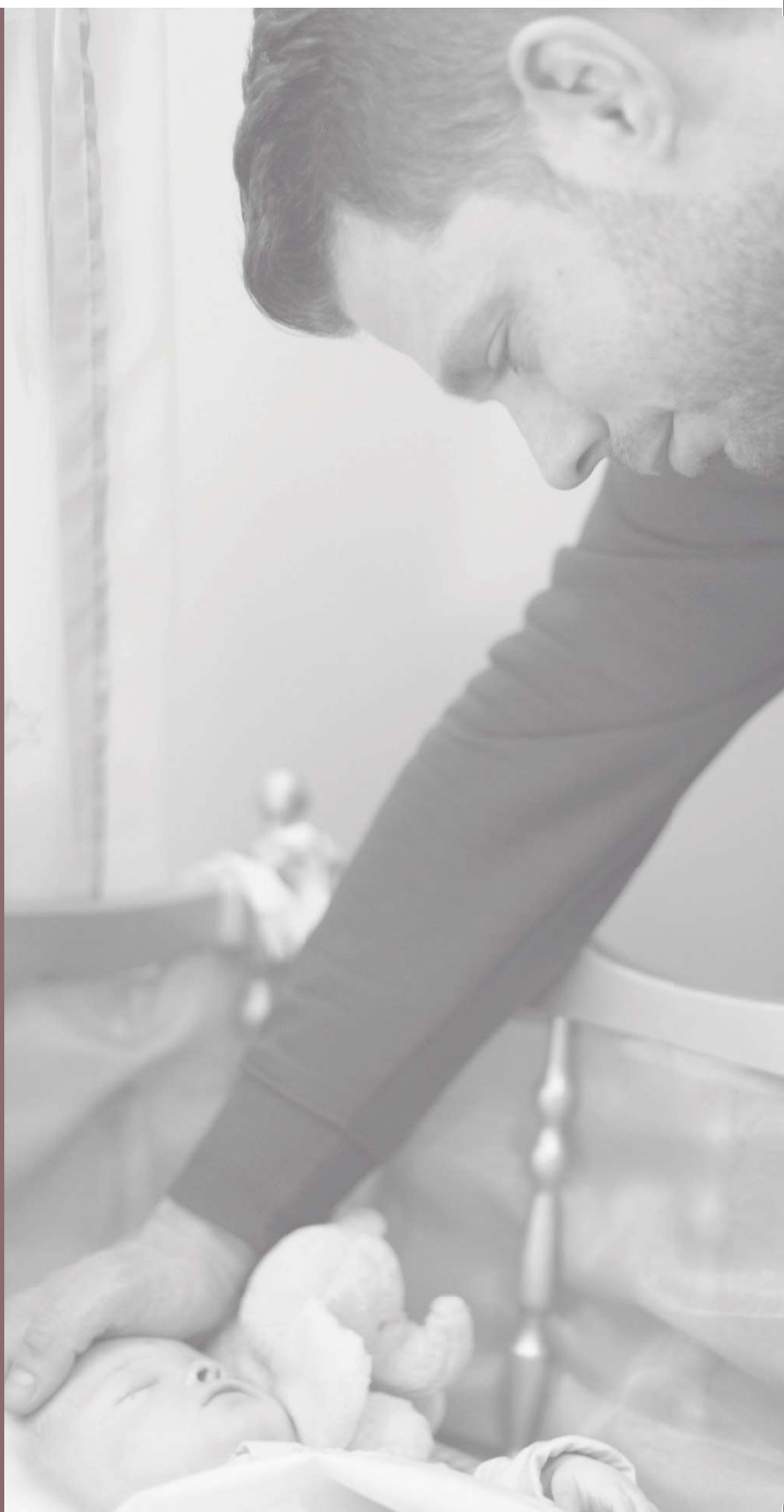


Monna Tiemens-van Putten,
voormalig verloskundige,
arts én bedenker van de
watermethode

In maart 2017 kreeg ik een mail van Ruth. Ze vertelde daarin dat ze de maand daarvoor bij onze (eerste) lezing over de watermethode was geweest. Sindsdien had zij de watermethode al drie maal toegepast. Op mijn vraag hoe dat was bevallen, stelde zij voor om even te bellen. Ik geloof dat we anderhalf uur met elkaar aan de telefoon hebben gezeten. Ik had nog nooit gehoord van een uitvaartonderneming speciaal voor baby's, en dat als voormalig verloskundige. Maar wat prachtig! Ouders met ervaring met het verliezen van je kindje die hiermee andere ouders helpen. Het klikte dan ook meteen. Sinds dat moment hebben Ruth en haar collega's "mijn" watermethode heel veel toegepast. Zij delen hun ervaringen met mij, zodat wij samen nog meer ouders betrouwbare informatie kunnen geven. Samen hebben we een presentatie gegeven in Nieuw Vennep en in Utrecht voor de kinderpathologen.

Jullie fototentoonstellingen zijn onovertroffen. Ik wil jullie dan ook enorm bedanken voor het delen van al jullie informatie en wens jullie al het goede voor de toekomst. Dat jullie nog veel ouders op jullie warme manier mogen bijstaan en vergeet ook niet om goed voor jezelf te zorgen.

“Ruth is voor ons een
motivatie en inspiratie
geweest om zelf door
te gaan zonder te
vergeten.”



Myla★

Als het leven plotseling niet gaat zoals verwacht, word je gedwongen om buiten de gebaande paden te denken. Niets is meer vanzelfsprekend. Het overkwam ons gezin na een probleemloze zwangerschap. Myla werd geboren op 20 november 2015 met ernstige zuurstofproblemen. Na 27 dagen onmacht, onwerkelijkheid en heel veel strijd, moesten we haar helaas laten gaan.

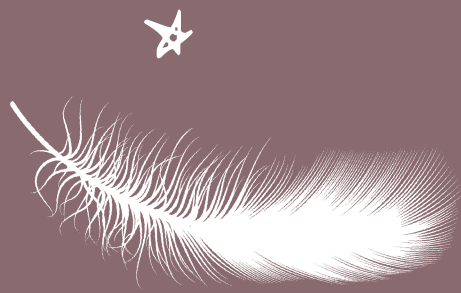
Vanaf het moment dat het misging, voelden wij een enorme kracht vrijkomen en groeiden wij als gezin naar elkaar toe. Ook na het overlijden van Myla bleef de drang om te blijven vechten voor haar.

Op de donkerste dag uit ons leven stond Ruth bij ons voor de deur. Met een koeling zodat Myla thuis in haar wiegje kon liggen. Ik had een muur om me heen gebouwd waar niemand doorheen kon. Tot het moment dat Ruth liet doorschemeren dat zij ook een kindje had verloren. Wij waren dus niet de enigen...

Het afscheid werd begeleid door Ruth, maar de regie hadden we zelf in handen. Dat voelde prettig. Een warme band ontstond met Ruth en iedereen mag weten hoe bijzonder *ima* is. De manier waarop Ruth na een groot verlies meer betekenis aan haar leven heeft weten te geven, is bewonderenswaardig.

Zij is voor ons een motivatie en inspiratie geweest om zelf door te gaan zonder te vergeten. Ook wij hebben ons leven meer betekenis kunnen geven waarin Myla prominent aanwezig is.

Jessica en Mathijs





Amy^{*}

Na een zorgeloze zwangerschap van bijna 42 weken stopte tijdens de bevalling plotseling het hartje van onze dochter Amy. Na een spoedkeizersnede is zij 15-20 minuten gereanimeerd, waarna ze een dag heeft geleefd. Door een lieve verpleegkundige in het ziekenhuis werden wij gewezen op ^{*}ima ("Zij zijn niet van de zwarte pakken."). Ruth heeft ons een aantal keer bezocht, daarbij mooie foto's gemaakt en ons het gevoel gegeven dat we alles konden doen, zonder (tijds)druk te ervaren. Dit ging heel liefdevol en subtiel. We zijn zelfs met Amy naar het park geweest. We hebben nauwelijks tijd verspild aan zakelijke aspecten en afstemming ging vaak via WhatsApp. Hierdoor was onze aandacht de hele tijd bij Amy. Dat is van onschatbare waarde gebleken. Het afscheid was thuis en we konden alles zelf doen; heel bijzonder. We hebben Amy tot het allerlaatste moment niet uit handen hoeven geven. Dat gunnen we alle ouders die al zo snel afscheid moeten nemen van hun lieve kindje(s). Door de fijne, lieve benadering van ^{*}ima zou je bijna vergeten dat het dienstverlening betreft.

Tessa en Joost

“Het afscheid
en de weg
daar naartoe
is zo gegaan
zoals we dit
graag wilden.”



Wsa* en Wvo*

Geheel onverwacht hebben wij bij 23 weken zwangerschap afscheid moeten nemen van onze tweeling. In een rollercoaster van verdriet, boosheid en toch ook blijdschap zijn wij direct na het overlijden door het ziekenhuispersoneel gewezen op *ima* afscheidszorg. Speciaal voor kinderen die rondom de geboorte overlijden. Voor ons was het meteen duidelijk dat wij *ima* hierbij nodig hadden. Ervaringsdeskundigen, iemand die ons begrijpt, iemand die ons helaas kán begrijpen. Er viel direct een warme deken over ons heen. Van begin tot eind heeft *ima* ons heel goed begeleid. Op zo'n moment wil en kan je niet bedenken hoe je hier uiteindelijk op terug zal kijken. En juist dat is belangrijk. Dit draag je je hele leven mee en wij zijn dan ook heel blij dat wij kunnen zeggen dat het afscheid en de weg daarnaartoe zo gegaan is zoals we dit graag wilden. Tot op de dag van vandaag hebben we nergens spijt van en hebben we niets gemist! Ik weet zeker dat wij dit niet alleen hadden gekund. Jammer dat *ima* afscheidszorg MOET bestaan. Maar als het dan toch moet, dan op de manier zoals ze dit bij *ima* doen. Niets dan respect voor alle medewerkers van *ima* afscheidszorg!!

Sharon en Niels

“Zonder haar hadden
we hem niet mee
naar huis genomen.”

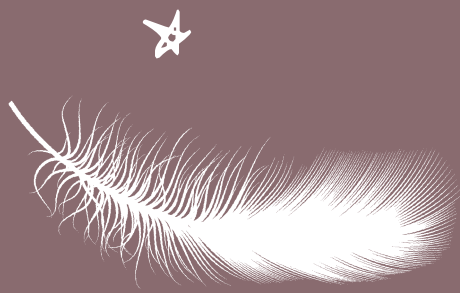


Mikki

Toen de gynaecoloog ook geen hartslag kon vinden, schoten we in de actiemodus. Hij moest er meteen uit, zo voelde het. Dus gingen we naar huis met een afspraak voor de volgende dag en een handjevol kalmeringstabletten. Onze zoon Mikki was in de buik overleden. Die nacht stikten we samen van verdriet. Een uitvaart regelen, moest dat echt? Achteraf waren we ongelofelijk dankbaar dat we dat nog voor hem hebben kunnen doen. En dat het ziekenhuis ons wees op het unieke karakter van *ima*: 'Zij hebben hetzelfde meegemaakt.' Twee dagen later ontbeten we, met Mikki in de doorzichtige wieg naast ons. Bijna gezellig. Hij was zo mooi. Het klopte, met zijn drietjes. Voor zijn geboorte hadden we besloten dat hij de dagen voor de crematie in het ziekenhuis zou blijven. Je neemt toch geen dood kind mee naar huis? Maar na het ontslag hadden we de grootste moeite om zonder hem de bevalsuite uit te lopen. 'We kunnen hem hier toch niet alleen achterlaten?' We vroegen of hij eerst kon worden opgehaald vóór wij vertrokken. Dat kon.

Eenmaal thuis kwam Ruth langs om alles door te nemen. Toen we opperden dat we Mikki misschien één dag voor de uitvaart wilden ophalen, zei ze "Jongens, deze dagen kun je nooit meer overdoen. Die heb je nodig om hem te leren kennen. Je wilt hem kunnen bekijken wanneer je wil en geloof me, elke keer dat je naar hem kijkt, zul je weer iets anders ontdekken." Met zijn drieën haalden we hem de volgende morgen op. Bij de parkeergarage kruisten we het pad van een man met twee Maxi Cosi's. Een tweeling. De dagen erna werden we wakker naast Mikki, tuurden we naar hem, hielden we hem vast. Pas een dag voor de uitvaart zagen we dat hij zijn vaders krulletjes had. Op de dag van de uitvaart was hij iets verkleurd, er was een zwart puntje verschenen op zijn neus. Het was alsof hij zelf wilde zeggen: het is goed, ik ben klaar om te gaan. Die paar dagen waren de meest intense van ons leven, die we nooit hadden willen missen. Dankjewel, lieve Ruth.

Zvezdana en Jop



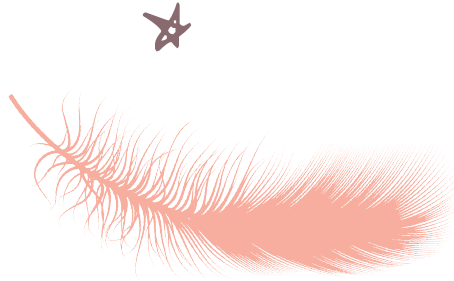


Mia★

Mijn zwangerschap verliep probleemloos en zorgeloos. Ja, ik had een (hele) dikke buik, en ik kreeg vaak de vraag of ik een drieling bij me droeg. Maar ik had een suikertest gedaan en die was negatief. Ik maakte me wel een beetje zorgen over de bevalling, maar deed me stoer voor. En wat kon ons gebeuren: we gingen naar het ziekenhuis, en ik twijfelde er niet aan dat we daar met een gezond kind weer zouden vertrekken.

Maar tijdens mijn inleiding bij 42 weken kwam de ontsluiting niet op gang. Er werd een druklijn in mijn baarmoeder geplaatst, waarmee de artsen meer informatie zouden krijgen over de weeën die ik had. Ik liet het maar gebeuren. Snel daarna ging het mis. De hartslag van ons kindje ging naar beneden en we werden in paniek naar de OK gereden. Daar werd ons meisje met een grijs gezichtje uit mijn buik gehaald. Reanimatie kon haar niet meer redden. Ze was overleden. Achteraf zou uit onderzoek blijken dat de druklijn de navelstreng had geraakt. Ik was in shock. Huilen lukte me zelfs niet eens. Het was verschrikkelijk en ik kon het niet bevatten. Later die nacht, toen mijn vriend haar samen met een verpleegkundige waste in onze verloskamer, brak ik wel.

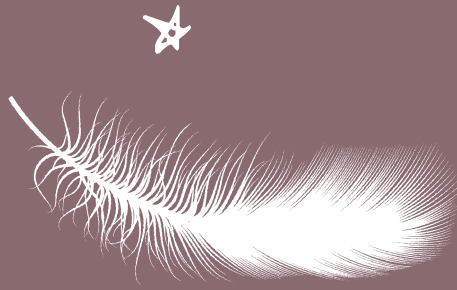
De dagen daarna stonden in het teken van haar voorzichtig leren kennen, en erkennen dat zij onze dochter is. We konden haar mee naar huis nemen, zeiden ze in het ziekenhuis, maar gingen we ons dan niet te veel aan haar hechten? Wat ben ik blij dat we dat advies hebben opgevolgd. Ruth en Francien van *ima* begeleidden ons - op aanraden van een lieve verpleegkundige. Ze hielpen ons om nog vertrouwder met onze prachtige dochter te raken. Angst om ons te veel te hechten sloeg om in een niet te stillen honger naar zo veel mogelijk ervaren met haar en zoveel mogelijk herinneringen met haar maken voor later. Tussen al het verdriet door, zegevierde de liefde voor haar en elkaar steeds meer. Boekjes voorlezen, in het badje doen, nieuwe kleertjes aantrekken en zelfs even naar het balkon: we hebben het allemaal met onze dochter kunnen doen. *ima* heeft daar een belangrijke rol in gespeeld. Het afscheid kwam helaas wel dichterbij. De moeilijkste dag uit ons leven. Maar wat was het prachtig. Op de natuurbegraafplaats in Bilthoven hebben we samen met onze naaste familieleden, ons meisje begraven. Maar gelukkig wisten wij dat dit puur een fysiek afscheid was. Ik zou *ima* absoluut aanraden aan mensen die hetzelfde moeten doorstaan. Wij zijn dankbaar voor de prachtige dagen die we met onze dochter hebben mogen meemaken, mede dankzij hen.



Niet lang na het afscheid schreef ik het volgende gedichtje voor onze dochter.

“Kom je bij me op bezoek
op visite in mijn dromen?
Ik zou je zo graag
van die lieve kusjes
op je kleine neusje willen geven
Het hoeft niet lang
Gewoon, heel even.”

Judie en Helmer



Angrid Miltenburg en
Renske van 't Klooster,
O&G verpleegkundigen
WKZ Utrecht

Wij hebben kennis gemaakt met *ima* afscheidszorg tijdens een bijeenkomst over de watermethode.

Toen wij de watermethode gingen introduceren op de afdeling was *ima* afscheidszorg bereid om 2 klinische lessen te geven over de watermethode en over *ima* afscheidszorg. Collega's waren erg enthousiast over hun werkwijze. Patiënten kunnen laagdrempelig contact opnemen, ook als ze alleen een vraag hebben. Dit geeft ouders rust in een voor hen zeer moeilijke periode. Ouders hoeven niet een heel pakket af te nemen bij *ima* afscheidszorg, ze kunnen zelf bepalen van welke diensten ze gebruik willen maken. Ook wij als professionals kunnen altijd bij hen terecht als wij een vraag hebben. *ima* is er voor ouders die afscheid moeten nemen van hun kindje, ongeacht de duur van de zwangerschap.

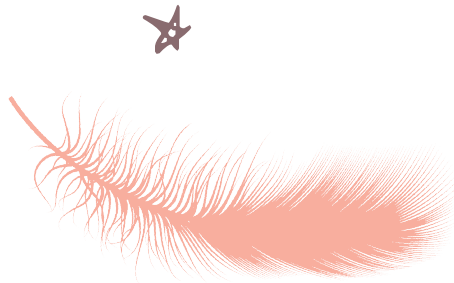
“Ze heeft onze
dochter op
een mooie en
rustige manier
betrokken bij
het afscheid
van haar
broertje.”



Nando^{*}

Onverwacht kwamen we in contact met ^{*}ima. Na die verschrikkelijke vrijdag 10 november waarop we te horen hebben gekregen dat ons kindje overleden was, hebben wij contact opgenomen om hulp te krijgen van ^{*}ima. Hulp om afscheid te nemen van ons kindje terwijl we hem of haar nog niet eens in onze armen hadden kunnen verwelkomen. Francien was direct bereid om naar ons toe te komen en vanaf het eerste telefonische contact hadden wij een goed en prettig gevoel bij haar als professional maar zeker ook als mens. Die zaterdagmiddag zat ze hier bij ons op de bank naar ons onwerkelijke verhaal te luisteren en heeft ze ons geholpen om een start te maken met allerlei belangrijke beslissingen te nemen. Beslissingen over de manier waarop we afscheid wilden nemen van ons kindje. Ze gaf ons ook direct het meest waardevolle advies dat we ooit van iemand hebben gekregen: 'Beslis en doe de dingen zoals jullie dat willen, trek je daarbij niets aan van wat anderen ervan vinden en weet dat jullie altijd van gedachten kunnen veranderen. Jullie manier is de enige juiste manier.' Ze leefde vervolgens die zondag en maandag erg met ons mee terwijl wij in het ziekenhuis waren voor de bevalling van onze zoon Nando.

Ze was blij voor ons dat de bevalling voorspoedig was verlopen en regelde ondertussen allerlei zaken op de achtergrond. Ze had ook nog contact met de verloskundige om haar tips en adviezen te geven. Het was fijn om te weten dat ze met ons meeleefde en mededacht. Maandagavond kwam ze naar ons huis om Nando in zijn bedje te helpen. Helaas heeft ze lang op ons moeten wachten, maar gelukkig maakte ze daar geen probleem van. Ze is vervolgens zo lief en zorgzaam met onze zoon omgegaan dat het goed en veilig voelde om hem in zijn bedje te leggen. We konden hem er met een gerust hart in leggen en hem onderdekken met zijn eigen dekentje. Die hele bizarre week stond ze voor ons klaar, reageerde ze snel op onze apps, ideeën en gedachten en dacht ze met ons mee. Ze zorgde ervoor dat alle dingen goed geregeld werden zodat wij vrijdag 17 november op een prachtige manier met onze meest dierbaren om ons heen afscheid konden nemen van Nando. Ze heeft onze dochter Vera op een mooie, rustige manier betrokken bij het afscheid van haar broertje. Ze heeft ervoor gezorgd dat zij zich belangrijk voelde en dat ze ook iets voor Nando kon doen. Ze heeft bovendien tijdens zijn afscheid prachtige woorden gesproken, die ons hebben geraakt en waaruit bleek hoe ze met ons meeleefde.



In de moeilijkste tijd van ons leven heeft ze naar ons geluisterd, ons steun en advies gegeven, ze stond voor ons klaar, dacht met ons mee en wees ons op de belangrijke zaken. We willen haar hartelijk bedanken voor alles wat ze voor ons heeft gedaan. Ze heeft ervoor gezorgd dat wij op de voor ons meest mooie manier onze zoon naar zijn laatste plekje konden brengen. Dankjewel!

Sabrina en Remco

“Ze wist waar ze over
praatte en hielp ons
met haar ideeën en
ervaringen.”



Noah^{*}

Úrenlang heb ik lopen zoeken naar de perfecte kleertjes voor ons zoontje, maar niks was goed genoeg. Hoe kan dat ook, wetende dat hij het maar één keer aan zou hebben...We wisten dat ons zoontje met 31 weken doodgeboren zou worden, maar hoe bereid je je hier op voor?

Eén van de dingen die we wel konden doen was contact opnemen met ^{ima}meerdere mensen had hun aangeraden. Nina kwam een paar dagen later bij ons en het voelde gelijk goed. Ze wist waar ze over praatte en hielp ons met haar ideeën en ervaringen. Want wie denkt er ooit over na hoe je de uitvaart van je kind wilt? Je gevoel ligt overhoop, er zijn zoveel keuzes en ik wilde het zó graag goed doen. Gelukkig kwamen de antwoorden in de loop van de dagen en was de tijd dat Noah bij ons thuis was en zijn uitvaart precies zoals het had moeten zijn.

Oh en zijn kleding? We hebben hem uiteindelijk in een doek gewikkeld, meer had zo'n perfect jongetje niet nodig...

Anita en René



Madelief[★]

Toen ik mijn dochter verloor kon ik me er niets bij voorstellen, een uitvaart voor een baby... een wereld die ik niet kende; in plaats van een kinderwagen uitzoeken ging ik naar de prachtige begraafplaats/crematorium in de buurt, zodat ik een beeld kon maken. Wat een bijzondere mensen ontmoette ik in deze periode. Zo ook de dames van *ima*, zij hebben voor ons een groot verschil gemaakt. Het was mooier en meer van onszelf dan ik had kunnen wensen. Alles ging voor mij op gevoel en dat kon ik met *ima* goed samendoen; de professionaliteit, kennis en ervaring in hun vak gecombineerd met warme, persoonlijke betrokkenheid pasten goed bij mij. De woorden 'zorgvuldig' en 'met aandacht' komen altijd boven als ik hieraan denk.

Nina en Joep

“Suzan heeft ons met veel liefde en zorg bijgestaan, we hadden niet beter kunnen wensen.”



Bregje[★]

Op 12 november 2018 is onverwachts na 24 weken onze dochter Bregje geboren. Na een lange week van strijd, hoop, liefde en verdriet moesten we de zeer moeilijke beslissing nemen om haar te laten gaan.

En ineens werden we geconfronteerd met het feit dat we een afscheid moesten gaan regelen.

Vanuit het WKZ werd ons het advies gegeven om contact op te nemen met [★]ima. Zodoende kwamen we terecht bij Suzan, zij stond ons bij thuiskomst op te wachten.

Voor ons was dit erg belangrijk, ook om Bregje een mooi plaatsje te geven in haar kamer en we konden meteen met allerlei vragen bij haar terecht.

Ze heeft voor ons de praktische dingen geregeld en veel tips gegeven (liedjes/gedichten), zodat wij zelf de tijd hadden om een mooi en persoonlijk afscheid te maken voor Bregje.

Ook haar tips voor de lange vingers met muisjes om ook het leven te vieren en het loslaten van de ballonnen met

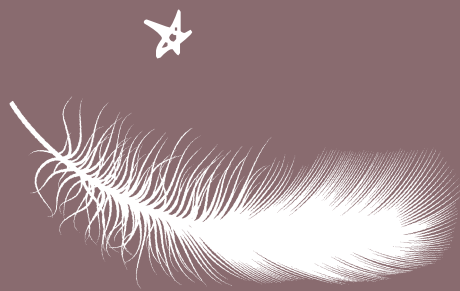
led-lichtjes hebben ervoor gezorgd, dat ondanks ons grote verdriet, het afscheid zo mooi was als we gewenst hadden.

Op de dag van het afscheid heeft Suzan nog prachtige foto's gemaakt, die ons zeer dierbaar zijn.

Suzan heeft ons met veel liefde en zorg bijgestaan, we hadden niet beter kunnen wensen.

Uit de grond van ons hart heel erg bedankt hiervoor!

Chantal en Roy



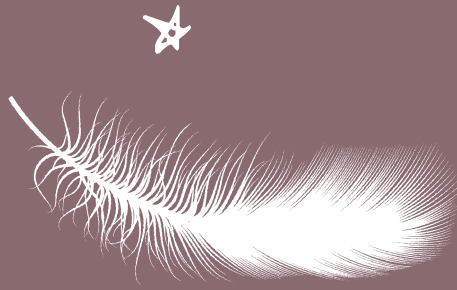
“Er werden mooie
herinneringen gemaakt
en er werd vertrouwen
gekweekt.”



Maud^{*}

Je bent compleet van de wereld wanneer je een telefoontje krijgt uit het ziekenhuis; "Mam, ze horen het hartje niet meer." Mijn dochter was 37 weken zwanger en had de laatste controle bij de verloskundige. In de paar dagen van paniek en intens verdriet die toen volgden, kwam ^{*}ima in ons leven. Er werd geluisterd, getroost, er werden vraagtekens teruggebracht naar hanteerbare oplossingen. Er werden mooie herinneringen gemaakt en er werd vertrouwen gekweekt. Alles in vijf dagen tijd. Het resulteerde uiteindelijk in een prachtig afscheid van onze kleindochter waar we nu na vier jaar nog vaak aan terugdenken.

Oma Truus



Nettie Vliet,
kraamverzorgende bij
De Kraamvogel

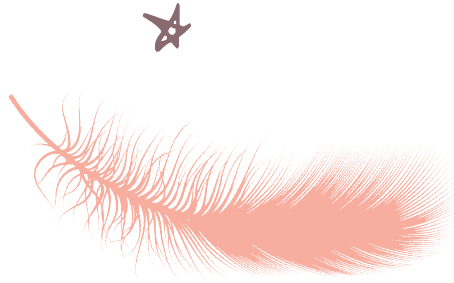
Ik ben Nettie Vlieg getrouwd met Henk, moeder van 5 kinderen en oma van 5 kleinkinderen. En ik woon in Ermelo. Als kraamverzorgende werk ik bij De Kraamvogel. In januari werkte ik in een gezin waarvan de baby was overleden. Zo kwam ik in aanraking met *ima* afscheidszorg. Samen met Evelien was ik dicht betrokken bij ouders met intens verdriet. Wel heb ik ervaren dat je door deze zorg te geven, veel kan betekenen voor het gezin. De begeleiding door Evelien kenmerkte zich vooral door de ouders zelf de keuze te laten maken, wat voor hen goed voelde stond voorop.

Ook tijdens de afscheidsdienst in de huiskamer was Evelien op gepaste wijze aanwezig. De begeleiding van Evelien hebben de ouders als prettig ervaren, ook de zorg voor het overleden kindje was vol respect. Voor mij was het de derde keer dat ik in zo'n verdrietige situatie werkte. Dat *ima* gespecialiseerd is in babyuitvaarten kwam voor mij duidelijk naar voren, en maakt jullie hierin uniek. Ik zal *ima* zeker adviseren als deze situatie zich opnieuw voordoet. Door dit te schrijven hoop ik een steentje bij te dragen aan jullie aandachtsboek



Stef★

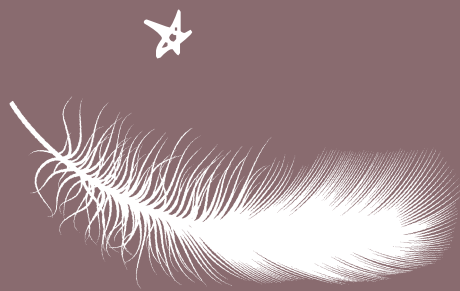
We ontmoeten Ruth van *ima* afscheidszorg op maandagochtend. Onze lieve zoon Stef is anderhalve dag eerder geboren, levenloos na 35 weken zwangerschap. Wij hadden zo naar hem uitgekeken. We zouden aanvankelijk met z'n drieën blijven en toen onverwachts werd ik toch zwanger. Met zachte kracht werd Stef geboren, een prachtig gaaf kind. Maar hoe doen we dit, een overleden kind verwelkomen? We laten hem in goede handen, in het ziekenhuis, met vier witte rozen erbij. "Je mag hem ook mee naar huis nemen.", een goed gemeend voorstel, maar leeg, we weten niet hoe. Met de deskundigheid van Ruth krijgt alles een nieuwe richting. Stef komt thuis, want zij weet hoe. Met zachte kracht scheidt ze mogelijkheden om ons dierbare kind nog dichtbij ons te hebben, aan te raken, te knuffelen. In zijn eigen bedje, met Eva, zijn grote trotse zus, dansend erom heen. Het zijn liefdevolle kraamdagen, waarin we genieten van zijn aanwezigheid. Ik voel me op een roze wolk en tegelijkertijd geslagen met groot verdriet. Elke dag is Ruth bij ons, om samen Stef te verzorgen, ons vertrouwen te geven ons hart te volgen, om ook de uitvaart vorm te geven zoals wij dat willen. Ze stuurt met zachte kracht, liefdevol.



“De zachte krachten zullen zeker winnen,
...naar volmaakte Liefde stijgt alles mee.”

Henriëtte Roland Holst-van der Schalk (1869-1952)

Geke en Huub



“Mede hierdoor hebben we als trotse ouders ontzettend van ons mooie meisje kunnen genieten en kostbare herinneringen kunnen maken”



Zara★

Toen we op 26 september 2018 te horen kregen dat het hartje van onze dochter niet meer klopte na verder een voorspoedige zwangerschap, stortte onze wereld in...Van iedere dag genieten van haar aanwezigheid, moesten we ons voorbereiden op een bevalling en een begrafenis terwijl nog amper tot ons doordrong dat ons zo geliefde kindje niet meer leefde. Evelien heeft ons stap voor stap door dit proces geholpen waardoor we ons volledig konden focussen op wat écht belangrijk was, namelijk onze dochter Zara.

Evelien heeft veel kunnen vertellen over de verschillende mogelijkheden en legde er de nadruk op om zoveel mogelijk de tijd te nemen en keuzes te maken die het beste bij ons pasten. Ook was ze een luisterend oor en hielp ze ons verder wanneer we het even niet meer zagen zitten. Mede hierdoor hebben we als trotse ouders ontzettend van ons mooie meisje kunnen genieten en kostbare herinneringen kunnen maken!

We zijn ontzettend dankbaar voor de goede, persoonlijke en professionele begeleiding!

Martine en Koen

“Heel warm en
hartelijk zijn we
geholpen in deze
moeilijke tijd.”



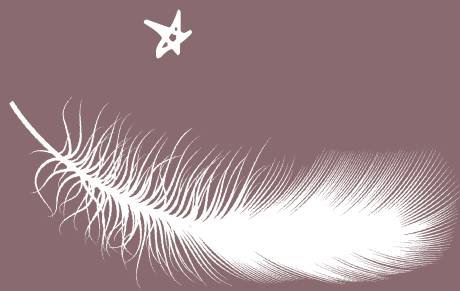
Jordan★

Na onze eerste zwangerschap van 20 weken waarbij we onze dochter Noah zijn verloren, waren we voor de tweede keer in verwachting. Dolblij maar tegelijkertijd ook een beetje angstig. Toch wil je niet dat de angst de overhand heeft dus je probeert positief te blijven. Alles ging goed tot 23 1/2 week. Het moment dat je vliezen breken en je weet dat het nog veel te vroeg is voor de geboorte.

Te vroeg dat de artsen eventueel nog iets kunnen betekenen voor je kindje. Dat moment van besef is verschrikkelijk! Het moment dat je MOET bevallen als je er nog niet klaar voor bent. Maar het moest en daar was hij dan onze zoon, Jordan. Lief klein mannetje. Zo mooi en puur. Nooit verwacht dat dit ons nog een keer zou overkomen. Je komt ongevraagd in een rollercoaster terecht met als enige gedachte; "Oke en nu?" Maar

daar was Marga van ^{*}ima die ons een mooi afscheid van onze zoon heeft bezorgd. Heel warm en hartelijk zijn we geholpen in deze moeilijke tijd. Dank jullie wel daarvoor! Ik wens alle ouders die hun kindjes moeten missen kracht toe. Ik weet zeker dat het een groot speelparadijs is daarboven met al onze lieve kleine engeltjes die 's avonds schijnen als mooie sterren.

Michelle en Jermain^{*}





Saar[★]

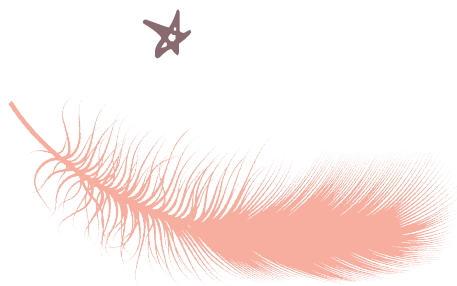
26 januari 2019 was voor ons de meest verdrietige en tegelijk ook een gelukkige dag...onze dochter Saar werd, helaas levenloos, geboren. Drie dagen ervoor met nog een kleine 6 weken tot de uitgerekende datum kwamen we er helaas achter dat Saar was overleden in de buik. Opeens kwamen we in een andere wereld terecht waarbij we in een week tijd een geboorte vierden en een uitvaart moesten regelen..want, ondanks dat ze ons weer had verlaten, waren we ook blij met en trots op Saar. Ook dat moest gevierd worden. Via onze verloskundige kwamen we in contact met ima, en Milanda werd onze steun en toeverlaat. Zij begreep meteen wat wij wilden en heeft ons zo goed geholpen en meegedacht in het hele proces, zodat het welkom en afscheid van Saar precies zo werd als wij voor ogen hadden.

Wij wilden Saar niet anoniem weer laten vertrekken en wilden daarom dat Saar een uitvaart kreeg waar iedereen die in ons leven en ons dierbaar is ook kon kennismaken met en afscheid nemen van Saar. Ook voor haar broer was het zo belangrijk om in dit proces te worden meegenomen. Uiteindelijk is het een bijzondere week en uitvaart geworden waarbij we de regie helemaal

zelf in handen konden houden met de hulp van Milanda en hebben we Saar van begin tot eind bij ons kunnen hebben en weg kunnen brengen.

We zijn zo blij dat we dit met de hulp van *ima* en in het bijzonder Milanda, hebben kunnen bereiken. Dit zullen we nooit meer vergeten. Zij maken echt het verschil, want bij het overlijden van je kind is niets gangbaar of gebruikelijk.

Gwenny en Remco



“Alles is van
onschatbare
waarde. Alles
kan en alles
mag.”



Finn* en Roel*

Op 20 december 2018 zijn na 23 weken onze jongens Finn & Roel geboren en later samen in onze armen overleden...En dan kom je in een emotionele rollercoaster terecht.

Er kwamen vragen en regelzaken op ons af waar we eerder (gelukkig) geen weet van hadden. In plaats van vreugde overheersen het verdriet en de pijn van ons verlies. De korte & kostbare tijd wilden we goed invullen. Gelukkig werden we via het ETZ ziekenhuis in Tilburg verwezen naar *ima* afscheidszorg. Een afscheid regelen voor onze mannetjes terwijl je daar op dat moment totaal niet aan wil/kan denken.

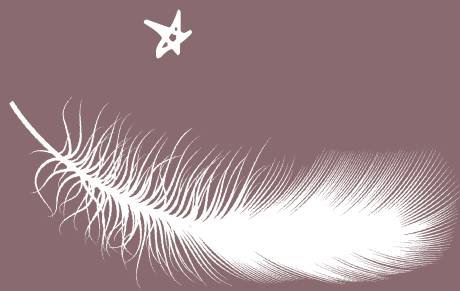
Suzan heeft ons bijgestaan en geholpen om onze ideeën tot uiting te brengen. Al met al hebben we mede dankzij Suzan onze jongens een waardig, liefdevol & intiem afscheid kunnen geven. We hopen dat andere ouders er niet mee te maken krijgen, maar als het je gebeurt dan zullen ze blij zijn met *ima* afscheidszorg. Ideeën zoals lichtjes in de ballonnen, randzaken regelen rondom het

overlijden. Alles is van onschatbare waarde. Alles kan en alles mag.

Het is zo waardevol om tastbare herinneringen te hebben van hun korte bestaan daarom waren we ook erg blij met de verwijzing naar stichting Still en met de foto's die Suzan heeft gemaakt van voor en tijdens de afscheidsdienst. Ondanks de moeilijke tijd kijken we terug op een persoonlijk, fijn en warm contact.

Daarom ook uit de grond van ons hart: Suzan BEDANKT!

Alexander en Kirsty



“Al vanaf het begin
stond ze open voor
mijn verhaal en mijn
wensen. Maar ook
mijn zorgen.”



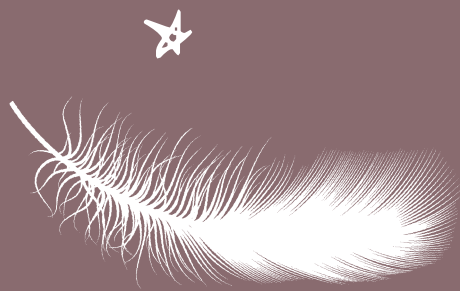
Sem^{*}

Opeens overlijdt je kind, je hebt totaal geen idee wat je te wachten staat. Heb ik wel een uitvaartverzekering die alles dekt? Wat moet ik allemaal regelen? Er wordt veel van je gevraagd op een moment dat je hoofd er eigenlijk niet naar staat. Nadat ik met de uitvaartverzekering had gebeld, werd ik doorverwezen naar een uitvaartondernemer die zei dat ze mijn zoontje kwamen ophalen en naar het mortuarium zouden brengen. Ik was zojuist mama geworden en ik wilde alles behalve gescheiden worden van mijn zoon.

Nadat ik even had rond gebeld, hoorde ik over ^{*}ima. Een uitvaartonderneming die gespecialiseerd is in pasgeboren baby's. Dat leek mij wel wat. Laat in de avond belde ik het algemene nummer. Ruth heeft toen naar Petra gebeld en Petra en ik hebben toen zeker één uur lang gebeld.

Al vanaf het begin stond ze open voor mijn verhaal en mijn wensen. Maar ook voor mijn zorgen. Samen hebben we nog even besproken dat trots een van onze steekwoorden was, trots op mijn zoon die toch heeft geleefd. Maar ook trots op mezelf dat ik mama was geworden. Twee dagen na het overlijden van Sem kwam Petra op bezoek. Toen ze bij ons thuis kwam, werden we al snel ontvangen met heel veel liefde en warmte. En wat vond ze mijn zoontje prachtig en dat was hij ook. In de dagen erna hadden we intensief contact, als er iets was kon ik Petra altijd bellen en stond ze direct voor me klaar.

Ellen





Bodi[★]

Maandenlang keken wij als gezin uit naar jouw komst. De 20 weken echo hadden we gehad en alles zag er goed uit. We konden ons geluk niet op! We kochten jouw eerste kleertjes, richtten jouw kamertje in, zetten de box neer in de woonkamer en wachtten tot we jou eindelijk in onze armen konden sluiten.

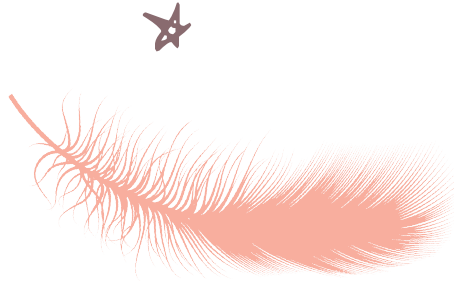
Op de verjaardag van jouw oudste broer (15 maart 2018) hadden we 's middags met 35 weken een liggingsecho. De verloskundige zei dat je in stuitligging lag. Hij verwees ons naar het echocentrum en later naar het ziekenhuis, zodat er een draaipoging gedaan zou kunnen worden.

Op dinsdag 20 maart 2018 gingen wij naar het ziekenhuis voor de draaipoging. Na een aantal echo's kwamen de gynaecologen erachter dat jouw nieren wel erg groot waren. Bij verder onderzoek bleek ook dat jouw longetjes na de 20 weken niet verder gerijpt waren. Onze grootste angst werd werkelijkheid. Je zou niet kunnen ademen bij de geboorte en in combinatie met de polycysteuze nierziekte was je niet levensvatbaar; een overlevingskans van 0%! Op 24 maart 2018 werd je geboren. Wat was je prachtig en wat leek je op je

twee broers. We konden jou in alle rust welkom heten. Na 15 minuten stopte je hartje helaas met kloppen en moesten we al afscheid van je nemen. De dag na de geboorte hebben jouw broers kennis met je gemaakt. Daar lag je in het ziekenhuisbedje, alsof je vredig lag te slapen.

Op advies van onze burens kwamen we in contact met Ima afscheidszorg. Marga heeft ons op een persoonlijke doch professionele manier begeleid bij het afscheid nemen van onze prachtige derde zoon en broertje Bodi. Onze twee andere zoons Milo en Finn zijn hier ook op liefdevolle wijze bij betrokken.

Alles wat we graag wilden, werd door Marga geregeld. Het oplaten van de ballonnen aan het eind van de plechtigheid was prachtig. Wij hadden ons geen mooier afscheid kunnen wensen.



Bodi had een erfelijke ziekte, waardoor er cysten in zijn nieren groeiden (polycysteuze nieren). Zijn nieren verloren hierdoor volledig hun functie en ook zijn longen waren hierdoor niet voldoende gerijpt.

Doordat wij beiden drager zijn van een mutatie, hebben wij 25% kans op een kind met deze ziekte. Op 16 december 2018 hebben wij onze vierde zoon Ivén met 14 weken uit liefde moeten laten gaan. Ook hij was aangedaan met de erfelijke nierziekte.

Richard en Cynthia

“Nooit zullen
we ons
mooie meisje
vergeten, ze
hoort voor
altijd bij ons
gezin.”



Lauren^{*}

Op dinsdag 23 oktober 2018 is ons dochtertje Lauren Vayenne, na een zwangerschap van 40,5 weken, stil geboren. Zo mooi, zo perfect en helemaal af... Lauren heeft lang bij mij op mijn borst mogen liggen en we hebben elk detail van haar in ons opgenomen. Eén van de weinige herinneringen die wij met ons meisje kunnen maken.

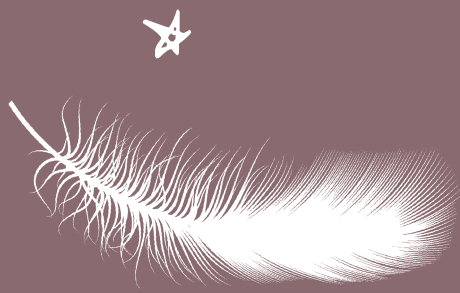
Grote zus Lynn van 4 jaar, kwam met opa en oma naar het Bravis ziekenhuis en ze kwam de kamer binnen met een grote bos bloemen. Die gaf ze aan mij en meteen keek ze rond, om te kijken waar haar zusje was. Ze liep meteen naar het wiegje toe en begroette haar. Ze heeft er zo lang naar toe geleefd om grote zus te worden. 's Avonds gingen we leeg en zonder onze Lauren naar huis. We hadden contact met Nina van ^{ima} en spraken af dat zij Lauren de volgende ochtend op zou halen bij het mortuarium en haar bij ons thuis zou brengen.

We lieten Lauren haar thuis zien, haar bedje en haar kamertje en zaten we met haar in onze armen op de

bank en op de stoel in haar kamertje. We bespraken met Nina wat de mogelijkheden waren voor het afscheid en ze maakte prachtige foto's. Toen Nina naar huis ging, bracht ze Lauren terug naar het mortuarium. Wij hadden besloten Lauren niet thuis te willen houden tot de uitvaart. Op de dag van het afscheid kwam Nina met Lauren naar ons huis. Vanuit daar namen wij Lauren zelf mee in de auto. Met haar mandje op mijn schoot, achterin, naast haar grote zus.

Het afscheid was prachtig. Mijn moeder en ik lazen ieder een gedicht voor en we lieten aan het einde ballonnen op. Nooit zullen we ons mooie meisje vergeten, ze hoort voor altijd bij ons gezin.

Manon en Martijn



Oneindige liefde -

als welkom heten en afscheid nemen samenkomt

Hidde, Leyla, Puck, Max, Alana, Jet, Finn, Davaini, David, Heaven, Jort, Tanaka en Tinotenda, Timo, Merel, baby , Sofiel, Blessing, Maud, Nathan, Amy, Madelief, Kyan, Nando, Sam, Cato, K'Jemill, Evy Nova, Maxime, Lucas, Pekka en Tobias, Job, Shriyan, Lourenco, Scott, baby , David, Bruce, Isa, Justin, Jahmylio, Eyal, Damian, Maxim, Shae, Kiki en Meijs, Eymen, Ster, Sanne, Olivia, Lieve, Vive, Eugenio, Noa, Bodi, Liv, Jeremiah, Amanda, Siem, Bruno, Livia, Alix en Liza, Shahin, Aaron, Jaylen, Hannah, Bram, Vera, baby , Judah, Kennedy, Mees, Joep, Juan Ignacio, Julian, Jip, Jayden, Melchior, Chris, Ellis, Danique, Dean, Liela, Oskar, Guusje, Jurre, Giulia en Alessia, Vivienne, Ebba, Florian, Milano, Linde, Manoah, Lizzy May, Stientje, Max, Noor, Krekeltje, Tom, Mees, Soliyana, Soof, Loek, Jaivey, Zara, Estrella, Welmoed, Angel, Nala, Job, Florenzio, Oole, Jonathan, Elisha, Semm, Maya, Ruben, Juul, Kikkertje, Senna, Lieve en Sanne, Morenshelley, Coco, Tudor, Ethan, Ivo en Isa, Mikki, Noah, Thijs, Dudu, Luit, Sem, Daan, Janne, Daya, Sophia, Beau, Peter, Quinn, Myla, Nikki, Quinn, Ravi, Nhyriah, Evi, Given, Boaz, Zubaah, Otis, Lieve, Stef

Oneindige liefde -

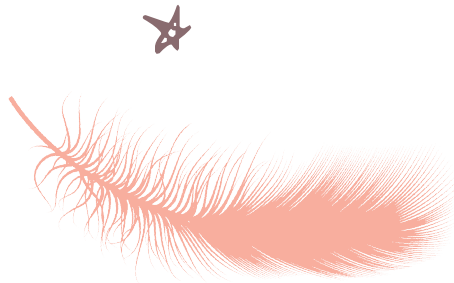
als welkom heten en afscheid nemen samenkomt

Mikai, Simcha, Nanti, Maya, Sem, Sara, Ella, Seamus, Maurits, Simon en Abel, Mathis, Sterre, Michaëlla, Kayla Reign, baby , Moritz, Nila, Finn, Gwen, Aayush, Mia, Amy, Nika, baby , Ashenteley, Ravell, Yael, Finn, Maud, Aviva en Seraphina, Lizzy, Mirella, Ciske, Faya, Thor, Flynn, Julieta, Finn, Job, Jaleesa, Nonna Nova, Lisa, Fayen, Olivia, Igor, Eva, tweeling  , Azaleah, Emma, Max, Amber, Huub, Philip, Liv, Jan, Philippa, Reyangelo, Lotis, baby , Fafali, Jae en Elijah, Rens, Avery, Saar, Julian, Izzy, Sonja, Ruben, Jace, Sam, Shamir, Thomas, Shae, Finn en Roel, Vic, Leo, Lauren, Anne-Koos Idrissa, Sarie, Jaela, Joep, Jaïr, Rebekka, Yoah, Demi, tweeling  , Eva, Luna, Bregje, Hugo, Hidde, Noah en Jesse en Jayden, Juliette, Louise, Daan, Lauren, Lynn, Rieve, Stella, Shae, Dionne, Julia, Sem, Zara, Benjamin, Kymari, Nora, Sem, Fer, Beertje, Aiden, Jacky en Macy en Ruby, Erosa, Isabella, Gray, Desi, David, Kofi, Jordan, Denzil, Nivan, Jenaé, Denley, Magnus, Benedict, Emanuel, Chelsey, Noor, Sven, Casper, Raff, Marilou, Akorfa, Zoë, Ifeng, Hugo, baby , baby , Joep, Tijn, Bosse

Waarom *ima* afscheidszorg?

Op 20 december 2010 begint de dag met een stil gevoel in mijn buik. Bij een rustige, ontspannen moeder hoort een beweeglijke baby maar die is er vandaag niet. Tijdens het uitzoeken van een stapeltje babykleding bekruipt me de nare gedachte dat hij deze lieve, kleine kleertjes nooit zal gaan dragen. Om 17 uur zet de verloskundige mij met de woorden: "Dit is z'n hartje en het klopt niet meer" neer in de keiharde werkelijkheid. Op 24 december brak de dag aan dat ik onze zoon op de wereld moest zetten. De dag waarop angst, verdriet, boosheid en wanhoop plaats maakten voor de oneindige liefde voor Roman. Vanuit die liefde werd in 2014 *ima* afscheidszorg geboren. En die liefde is de basis van onze begeleiding.





"Ik ben getrouwd met Paul en we wonen in Diemen. In 2002 kregen we dochter Mente en in 2004 zoon Mink. In 2010 werd ik zwanger van ons derde kindje. Na 32 weken zwangerschap bleek ons zoontje in de buik te zijn overleden. Vier dagen daarna, op 24 december 2010, is Roman geboren. Hij is dezelfde dag mee naar huis gegaan en is tot de begrafenis thuis gebleven. Paul en ik hebben alles rondom het afscheid en de begrafenis zelf geregeld. Op 11 november 2011 is onze dochter Maan geboren."

Ruth

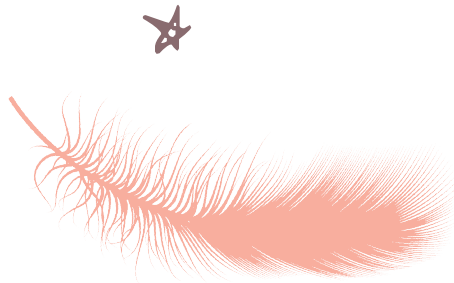
Ruth van den IJssel,
eigenaar van *ima* afscheidszorg.



Waarom *ima* afscheidszorg?

En dan vraagt je beste vriendin en tevens zakenpartner je of je mee wil doen met haar nieuwe idee. Een bedrijf oprichten dat ouders die een kindje hebben verloren rondom de geboorte, begeleidt. Niet alleen op het gebied van het afscheid maar juist op het gebied van het welkom heten van en aandacht geven aan de baby. En vooral ook de korte tijd die ouders hebben met hun zoon of dochter, zo mooi mogelijk te laten zijn. Vol liefde en trots. Voor hen de meest waardevolle herinnering voor later. Na bijna 300 begeleidingen heb ik zoveel verschillende ouders gezien, kindjes bewonderd en situaties meegemaakt, dat ik, zij het op een andere manier, inmiddels ook veel ervaring heb opgedaan om deze ouders te ondersteunen bij wat ze nodig hebben.





"Ik ben getrouwd en woon in Utrecht samen met Nico en drie zoons en een dochter, Joep (1999), Pepijn (2002), Tim (2004) en Noa (2012). In 2001 en 2010 kreeg ik na 12 weken zwangerschap een miskraam.

Ik heb op jonge leeftijd mijn ouders verloren en heb een actieve rol gehad in het vormgeven van het afscheid en de uitvaart."

Francien

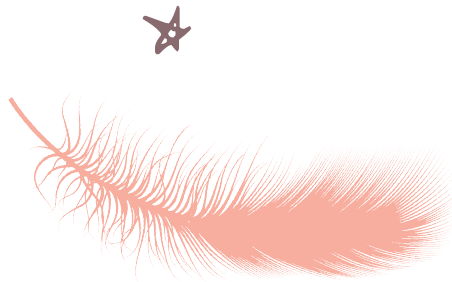
Francien Bisschop,
eigenaar van *ima* afscheidszorg



Waarom *ima* afscheidszorg?

Een jaar na Madeliefs geboorte viel alles op zijn plek door voor *ima* afscheidszorg te gaan werken. Omdat ik al mijn talenten, opleidingen en persoonlijke ervaringen kan inzetten voor een zeer belangrijk doel: ouders begeleiden die hun meest pijnlijke ervaring meemaken. Ik kan dienstbaar en ondersteunend zijn in alle facetten die zij wensen. Ik voel me vereerd dat ik zo dichtbij aanwezig mag zijn.





"In 2016 raakte ik via IVF zwanger van ons eerste kindje, en dit keer was er een hartslag! We waren zo blij en de eerste 19 weken verliepen vlekkeloos. Helaas liep het anders. Bij de 20 weken echo bleek dat ons kindje een 'niet met het leven verenigbare' aandoening had. We hebben, bij een termijn van 25 weken, afscheid genomen van Madelief."

Nina

Nina Schipper,
afscheidsbegeleider bij *ima* afscheidszorg



Waarom *ima* afscheidszorg?

Tijdens het prachtige werk als kraamverzorgster heb ik meerdere keren stil geboren baby's mogen verzorgen en hun ouders mogen begeleiden in de week die volgde. Een heel bijzondere maar o zo waardevolle tijd met hun kindje. Ik vind het zo bijzonder dat je deel uit mag maken bij het welkom heten van de baby en ook zo bezig bent met het afscheid nemen. Het verzamelen van tastbare herinneringen. Ik hoop tijdens mijn werk voor *ima*, dat ik mensen in dit immense verdriet kan ondersteunen, hen de mogelijkheden voor te leggen en ze zelf de keuzes te laten maken waar ze met een goed gevoel op terug kunnen kijken. Dat ze een afscheid voor hun dierbaarste bezit hebben waarbij alles gebeurt zoals zij dat graag willen.





"Ik ben getrouwd met Gert en we wonen in Nunspeet. Samen hebben we drie volwassen zonen. Twee kleinzonen en een kleindochter. Als kraamverzorgster ben ik de eerste week aanwezig om ouders wegwijs te maken in het leven met hun pasgeboren baby. Maar wanneer een baby stil geboren wordt, is deze eerste week van een nog veel groter belang. Er komen namelijk niet nog meer weken. Daarom is het zo belangrijk om in deze kostbare week de baby welkom te heten en tegelijk ook het onvermijdelijke afscheid te regelen. Daarin sta ik ze graag met raad en daad bij."

Evelien

Evelien Holstege,
afscheidsbegeleider bij *ima* afscheidszorg

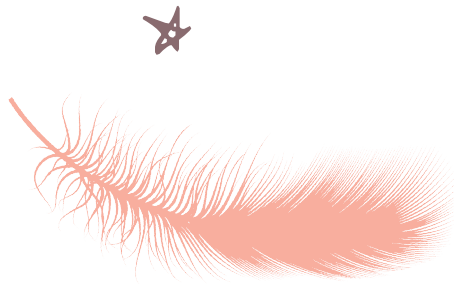


Waarom *ima* afscheidszorg?

Mijn moeder heeft haar dochter nooit mogen zien en dat heeft veel littekens achtergelaten.

Ik ben daardoor opgegroeid bij een rouwende moeder, één die zorgde voor ons eten, het huis poetste maar nooit echt aandacht aan ons gaf of een knuffel. Emotioneel afwezig. Voor mij is dit de reden dat ik graag voor *ima* werk. Ik wil ervoor zorgen dat alle ouders op zo'n liefdevolle manier hun kindje kunnen welkom heten en er afscheid van kunnen nemen, dat ze er een warm gevoel aan overhouden, naast alle pijn van het verdriet. Zo kunnen ze er later ook weer zijn voor eentueel andere kinderen die er zijn of nog gaan komen.





"Ik ben getrouwd met Arjen en samen wonen we in Veldhoven. We hebben twee zoons: Krijn (2003) en Ties (2004). Al lange tijd wil ik heel graag mensen bijstaan die te maken krijgen met rouw en verlies. Daarom heb ik de opleiding tot rouw en verliesconsulent gedaan in 2009/2010. Tijdens deze opleiding heb ik geleerd dat ik ben opgegroeid bij een rouwende moeder. Ze heeft in 1961 een kindje met 28 weken gekregen dat nog 4 uur heeft geleefd. Zelf heeft ze haar dochter nooit mogen zien en dat maakte dat ze lang bleef vastzitten in haar verdriet."

Suzan

Suzan te Slaa,
afscheidsbegeleider bij *ima* afscheidszorg



Waarom ^{ima} afscheidszorg?

In de 38^e week van mijn 4^e zwangerschap stierf onze Axel van 2,5 jaar oud aan een medisch probleem. Het afscheid hebben we zelf met gezin, buurt en school van A tot Z vorm gegeven. Nog steeds denk ik met veel liefde en tranen terug aan deze intense tijd. Ik gebruik mijn eigen ervaringen graag naast liefdevolle aandacht om het verschil te maken en samen met de ouders vorm te geven aan de intense dagen van welkom tot afscheid.

Om Axel vooral nooit te zullen vergeten schreef ik met 32 anderen ouders mee aan het boek "Liever bij mij". Hieruit kwam ook de wens om een Wereldlichtjesdag in Limburg te realiseren. Als Stichting organiseren we elk jaar een herinneringsavond met veel aandacht en liefde voor al onze kinderen.





"Ik ben getrouwd met Hans en samen wonen we in Landgraaf. Sinds 2011 een samengesteld gezin. Twee getrouwde dochters en drie zonen, Maartje (1988), Anne (1992), Axel* (1996) Steef (1999), Jeroen (1999) en oma en opa van kleinzoon Finn. Als leerkracht in het basisonderwijs werk ik al 35 jaar met veel aandacht voor het kind. Vanuit mijn eigen rouwervaringen en onwetende omgeving wilde ik graag een studie volgen. In 2014 haalde ik mijn diploma Rouwbegeleider en verliesconsulent kinderen en jongeren."

Milanda

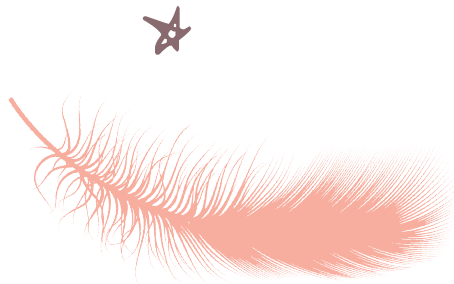
Milanda Stalman-Houben,
afscheidsbegeleider bij *ima* afscheidszorg



Waarom **ima** afscheidszorg?

Regelmatig is er angst bij ouders om broertjes, zusjes of kinderen van familie of vrienden bij het overlijden te betrekken. Maar kinderen beleven "overlijden" anders. Ze zijn open en direct. Enige tijd geleden zei een neefje tegen een moeder "Hij is best mooi maar heeft wel grote oren." Ze moest lachen en genoot van de aandacht van familie, vrienden en kinderen. Ze groeide en was een trotse moeder, terwijl ze eerder aan had gegeven dat anderen haar zoontje misschien wel eng zouden vinden en het mandje dus niet open hoefde.





“Ik ben getrouwd en woon met mijn man Jeroen in Diemen. We hebben twee zonen. Eén werkt in Amsterdam, de ander studeert in Enschede. Ik ben gespecialiseerd verpleegkundige en werk sinds 1996 op de afdeling verloskunde in een Amsterdams ziekenhuis. Hier zit ik ook in de werkgroep voor perinatale sterfte. In al die jaren heb ik meerdere ouders bijgestaan rondom het overlijden van hun kindje. Ik heb ervaren dat je met aandacht en liefde zoveel voor ouders kunt betekenen in deze heftige periode. Ik wil deze ouders ook graag ondersteunen om een eigen invulling te geven aan het welkom heten en afscheid nemen.”

Marga

Marga Heemskerk,
afscheidsbegeleider bij *ima* afscheidszorg



Waarom ^{*}ima afscheidszorg?

Als zusje van Sven heeft het mij bijna 50 jaar gekost om hem een plek te kunnen geven in mijn leven en binnen ons gezin. Maar nog vaak voel ik de lege plek die hij heeft achtergelaten. Vanuit die ervaring weet ik hoe belangrijk het is om goed afscheid te kunnen nemen op de manier zoals een ouder dat graag wil in de tijd en de ruimte die ouders daarvoor nodig hebben.





“Mijn naam is Jo-lan van Leeuwen, ik deel mijn leven met mijn vriend Humphrey en ik woon in Culemborg. Ik heb zelf geen kindje verloren maar in mijn leven is daar altijd toch mijn oudere broer Sven die rond de 24 weken in de buik van mijn moeder is overleden. Ik draag zijn energie en de ervaring van het onverwerkte verdriet van mijn beide ouders dicht bij me. Mijn ouders hebben hem nooit mogen zien, hij heeft op dat moment niet zijn naam mogen ontvangen, hij heeft nooit een wezenlijke plek gehad op deze wereld; mijn ouders hebben in die tijd nooit kunnen rouwen om zijn verlies.”

Jo-lan

Jo-lan van Leeuwen,
afscheidsbegeleider bij *ima* afscheidszorg





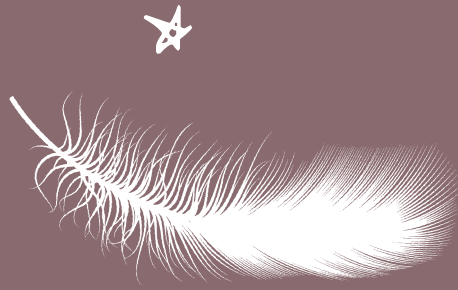
Ik mis je



Wij zijn 7 dagen per week, 24 uur per dag
bereikbaar op 085 877 08 09.

www.ima-afschheidszorg.nl
info@ima-afschheidszorg.nl

Namens *ima* afscheidszorg danken wij iedereen die
belangeloos toestemming heeft verleend aan de tot
standkoming van dit persoonlijke aandachtsboek.



Je bleef niet
En toch blijf je
En leef je
Voor altijd in mijn hart